

РЕШЕНИЕ

№ 1857

гр. София, 04.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 28.03.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **9799** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 121, ал. 1, т. 1 от Закона за държавния служител /ЗДСл/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на И. С. И. със съдебен адрес: [населено място], [улица], Търговски дом, ет. 4, кантора 422 – адвокат Б. срещу Заповед № 4723/07.10.2011 г. на Директор на Агенция „Митници”, с която е прекратено служебното правоотношение оспорващия на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл.

В жалбата, от съда се иска оспорената заповед да бъде отменена, като незаконосъобразна. Сочи се, че след отмяната на Заповед № 10150 от 16.12.2009 г. на Директора на Агенция „Митници”, жалбоподателят е изпълнил всички законови задължения като се е явил в посочения в чл. 122 от ЗДСл срок, за да заеме отново длъжността, на която е бил назначен до преди уволнението. Твърди се, че оспорената заповед е постановена в противоречие с посочено в нея правно основание, а именно съкращаване на длъжността. Длъжността „Началник на Митница Д.” не е съществувала нито към момента на издаването на заповедта за възстановяване, нито към момента на издаване на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение. Инвокират се доводи, че органът по назначаването е могъл да приложи разпоредбата на чл. 82, ал. 1 от ЗДСл, като назначи оспорващия на друга свободна длъжност в рамките на структурното звено Митница В..

В проведеното по делото открито заседание, оспорващият И. се явява лично. Упълномощения от него адвокат Б. поддържа жалбата. Въпреки дадената възможност не са представени писмени бележки.

Ответникът по оспорването, в лицето на Директора на Агенция „Митници” не се явява. Процесуалните му представители, юриконсулт Е. и Юриконсулт Д. оспорват жалбата. Намират, че заповедта е законосъобразно издадена в съответствие с материалноправни разпоредби и целта на закона. Подробни съображения са развити в писмен вид.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и изразеното становище на ответника и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че 16.12.2009 г., И. И. е заемал длъжността Началник на Митница Д., при РМД – В.. Със заповед № 10150/16.12.2009 г. на директора на Агенция „Митници” служебното правоотношение на И. е било прекратено на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от Закона за държавния служител - поради съкращаване на длъжността.

С решение № 2734 от 04.08.2010 г., постановено по адм. д. № 605/2010 г. по описа на Административен съд София – град, жалбата на И. срещу посочения акт е била отхвърлена. Този акт на първоинстанционния съд е бил отменен с решение № 12299 от 03.10.2011 г. на ВАС, Пето отделение, като по същество е била отменена и уволнителната заповед.

На основание чл. 122, ал. 1 от ЗДСл оспорваният, със заповед № 4708 от 06.10.2011 г. е бил възстановен на длъжността Началник на Митница Д., при РМД – В..

Със заповед 4723 от 07.10.2011 г., на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл и действащото длъжностно разписание на Митница В. е прекратено служебното правоотношение на И..

Като доказателство по делото е прието действащото длъжностно разписание на Митница В., в сила от 15.08.2011 г., от което се установява, че в това структурно звено не съществува длъжността Началник на Митница Д..

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспорената заповед е съобщена на И. И. лично, видно от саморъчния подпис, положен върху приложения по делото екземпляр, на 10.10.2011 г. Жалбата е подадена чрез административния орган на 21.10.2011 г. /вх. № 34/123/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал.1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

За да издаде оспорения акт, административният орган е приел, че са налице основанията на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл.

Съгласно чл. 11 от Наредбата за за прилагане на Единния класификатор на длъжностите в администрацията, ръководителят на администрацията утвърждава длъжностно разписание по образец съгласно приложение № 1. В длъжностното разписание се определят конкретните длъжности, които ще се използват в администрацията, при спазване на Единния класификатор на длъжностите в администрацията, разпоредбите на наредбата и специфичните изисквания, определени с нормативен акт.

На основание на посочените норми компетентният административен орган е утвърдил и длъжностното разписание на Митница В., съответно от 15.08.2011 г. и в него не се установява съществуването на длъжността Началник на Митница Д.. От издадената служебна бележка рег. № 93/185 от 07.02.2012 г. от Директора на Дирекция „Организация и управление на човешките ресурси” се установява, че Митница Д. е закрыта със заповед № ЗМФ-1441 от 09.11.2009 г.

В решението си, с което е отменена заповед № 10150/16.12.2009 г. на директора на Агенция „Митници”, ВАС е посочил, че не е налице съкращаване на длъжността, а закриване на администрацията. Фактическото основание за издаването на заповедта не съответства на посоченото правно такова, т.е не се установява осъществяване на хипотезата на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл. Върховната инстанция е приела, че не е установено и преобразуване на администрацията, тъй като щатните бройки не са преминали в структурата на Митница В..

Съдът в настоящият му състав намира, че оспорената Заповед № 4723/07.10.2011 г. на Директор на Агенция „Митници” е издадена в противоречие с материално-правни разпоредби.

След отмяната на първоначалната уволнителна заповед Директорът на Агенция „Митници” е следвало да възстанови държавния служител на предишната заемана от него длъжност, съгласно разпоредбата на чл. 122, ал. 1 от ЗДСл, като това задължение е изпълнено с издаването на заповед № 4708 от 06.10.2011 г.

По силата на прогласения в чл. 6 от АПК принцип на съразмерност, административните органи упражняват правомощията си по разумен начин, добросъвестно и справедливо. В разглеждания казус е безспорно, че длъжността Началник на Митница Д. вече не е съществувала, т.е. жалбоподателят реално не е могло да бъде възстановен на нея. Това обстоятелство се установява и от служебната бележка, издадена от Директора на Дирекция „Организация и управление на човешките ресурси”. Ето защо разумът и целта на закона повеляват, при създаденото положение, И. да бъде назначен на друга подходяща длъжност в същата администрация, съгласно разпоредбата на чл. 82, ал. 1 от ЗДСл. Назначаването му на несъществуваща длъжност прави незаконосъобразна издадената едновременно с това заповед за прекратяване на служебното му правоотношение. Това е така, защото за да е налице реално съкращаване на дадена длъжност е необходимо да се направят съответните структурни промени по предвидения в Наредбата за прилагане на Единния класификатор на длъжностите в администрацията ред и да се установи, че е било преустановено изпълнението на задълженията, присъщи на тази длъжност или е била намалена числеността на лицата, които я изпълняват. Съкращаване на длъжността има не само в случаите на премахване на присъщите ѝ функции, а и в случаите, когато те продължават да се изпълняват, но от по-малко служители. В случая ВАС е приел, че не е налице съкращаване на длъжността, а закриване на администрацията, поради което е отменил уволнителната заповед. Това обстоятелство е следвало да бъде съобразено от органа по назначаването при издаване на заповедите за възстановяване и за прекратяване на служебното правоотношение на И.. Вярно е, че чл. 122, ал. 1 от ЗДСл не съдържа подробна уредба на казуси, сходни с разглеждания, но в случая няма пречка да се приложи по аналогия разпоредбата на чл. 172, ал. 2 от Закона за отбраната и въоръжените сили, според която когато заповедта за освобождаване бъде отменена, военнослужещият се възстановява в двумесечен срок на предишната или на друга длъжност, която съответства на притежаваните от него военно звание и професионална квалификация.

Предвид на гореизложеното съдът намира, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на административно-производствените правила, но при неправилно тълкуване и приложение материално-правни разпоредби и при несъответствие с целта на закона, поради което следва да бъде отменена.

По отношение на направените разноски, предвид на факта, че оспорващият, чрез процесуалния си представител е поискал такива, на същия следва да се присъдят разноски.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на И. С. И. със съдебен адрес: [населено място], [улица], Търговски дом, ет. 4, кантора Заповед № 4723/07.10.2011 г. на Директора на Агенция „Митници”, с която е прекратено служебното правоотношение оспорващия на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл.

ОСЪЖДА Агенцията „Митници” да заплати на И. С. И. с адрес: [населено място], [улица], вх. В, ет. 2, ап. 3 сумата от 600 /шестстотин/ лева, представляващи адвокатско възнаграждение, за осъществено процесуално представителство по административно дело № 9799 по описа за 2011 г. на Административен съд София - град.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Р. Б..